

ste, et gensidigt forpligtende samarbejde, hvor Danmark også kan stille krav om, at vore modtagerlande lever op til grundlæggende krav om god regeringsførelse.

Viljen til at tage ansvaret for sin egen udvikling skal gøre sig gældende i forhold til respekt for menneskerettighederne og demokrati. Danmark må sammen med sine EU-partnere stille krav om god regeringsførelse, vilje til at øge respekten for menneskerettigheder og demokrati i udviklingssamarbejdet.

Systematiske og vedvarende krænkelse af menneskerettigheder og demokratiske spilleregler vil vi ikke længere acceptere. Derfor afslutter Danmark programsamarbejdet med Malawi, Eritrea og Zimbabwe.

De tre lande er blevet vurderet til ikke at opfylde danske minimumskrav om god regeringsførelse og overholdelse af menneskerettigheder. Undertrykkelse og intimidering af opposition og presse er blevet hverdagskost, og regeringerne udviser ingen vilje til at ændre på situationen.

I en række øvrige lande giver den nuværende udvikling på visse områder grund til bekymring. Det er Bangladesh, hvor man i højere grad bør tage ansvar for egen udvikling; i Burkina Faso, hvor man har brudt FN's våbenembargoer. Uganda har gennem en årrække set gennem fingre med plyndringerne i Den Demokratiske Republik Congo, og i Vietnam har man ikke udvist den nødvendige vilje til demokratisk fremdrift og fornyelse.

Også på det multilaterale område mener Venstre, at der er behov for effektiviseringer. Bistanden skal gives der, hvor den gør størst nytte.

For nogle organisationer har man ikke kunnet konstatere den nødvendige vilje til reformer på trods af mange års tale herom. Eksempelvis har UNDP haft vanskeligt ved at gennemføre sin koordinerende rolle.

Danmark har gennem en årrække forsøgt at øge udviklingseffekten i UNDP's virksomhed. Der er da også sat en reformproces i gang, som er blevet positivt modtaget i UNDP, men indsatsen på landeniveau er stadig væk for uregelmæssig.

Kl. 14.35

Samtidig mener Venstre, at det på multilateralt niveau er nødvendigt med en liberal og retfærdig handelspolitik. Øget frihandel og bedre markedsadgang for ulandene bliver et prioriterings spørgsmål i forbindelse med det danske formandskab i andet halvår af 2002, med FN

konferencen om udviklingsfinansiering i marts i år og med verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg i september.

Gennemgangen af den danske ulandsbistand har inkluderet alle områder, herunder også de danske ngo'er. Dansk udviklingsbistand ydes i meget stor grad gennem uafhængige, private organisationer.

Arbejdet gennemføres i høj grad ved hjælp af en stor og prisværdig indsats af frivillige. De udfører ikke kun et stort stykke arbejde, men hjælper også med at udbrede kendskabet til den danske bistand i befolkningen. Ngo'erne er en broget flok fra mindre græsrodsbevægelser til store, internationalt baserede organisationer som f.eks. Røde Kors. Fælles er, at deres styrke og legitimitet skal komme fra deres forankring i den danske befolkning.

For mange ngo'er sker finansieringen i for stor udstrækning gennem statslige midler, f.eks. fra Danida. Det sætter spørgsmålstejn ved ngo'ernes folkelige forankring, for ngo'erne er jo netop non-governmental organizations. Det har aldrig været meningen, at organisationerne skal være fuldt ud afhængige af tilskud fra staten.

For miljøbistandens vedkommende kan vi konstatere, at den er steget kraftigt de seneste år. Der har været meget stort pres for at udfylde de stadig stigende tilsagnsrammer, og der er behov for at sikre, at modtagerlandene i højere grad tager ansvaret for indsatserne. Derfor er det fornuftigt at reducere denne bistand forholdsvis mere end anden bistand.

Sluttelig skal jeg fremsætte følgende

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til:

- I overensstemmelse med »Partnerskab 2000« at fremme bæredygtig udvikling gennem fattigdomsorienteret, økonomisk vækst som den grundlæggende målsætning for dansk udviklingsbistand,
- at fortsætte det gensidigt forpligtende samarbejde med programsamarbejdslandene på basis af landenes nationale fattigdomsstrategier, herunder med fokus på kvinders rolle i udviklingsprocessen,
- i et tæt samarbejde med det internationale donorsamfund at stille stærkere krav til programsamarbejdslandene om god regeringsførelse, respekt for menneskerettighederne og demokrati,